

Посипав з хвої світлий пил...

Василь Герасим'юк

Посипав з хвої світлий пил.

А зір — замало.

І ріща із останніх сил
мені палало.

Я миттю переплив ріку

і пісню млосну.

А ти сто літ, як в сардаку
пішла на Босну.

З тобою мати і брати,

й вуйки з вуйнами.

А світлий пил із темноти
завис над нами.

Під сардаками — киптарі

і груди, й тиша...

Лиш на зарінку угорі
палає ріща.

І засипає світлий пил

цю твердь по сволок.

Ти йдеш по нім

з останніх сил.

І грає волох.